

ФАКУЛТЕТ **ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ**
Број захтева: _____
Датум: _____

Образац 2

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
- ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ПРАВНО-ЕКОНОМСКИХ НАУКА -

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата **др АЛЕКСАНДАР (Слободан) ЈАКШИЋ**
2. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира
Међународноприватна ужа научна област – предмети Међународно приватно право и Арбитражно право и Грађанскоправна ужа научна област – предмет Грађанско процесно право
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом **пуно радно време**
4. До овог избора кандидат је био у звању **ванредног професора** у које је први пут изабран **24.12. 2004. године**
за ужу научну област **Међународно приватно право**

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање **24. 12. 2009. године**
2. Датум и место објављивања конкурса «**Службени гласник РС** бр. **41 од 2. 06. 2009. и публикацији Националне службе за запошљавање «Послови» бр. 311 од 3. 06. 2009. године.**
3. Звање за које је расписан конкурс **редовни професор**

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања комисије **Изборно веће, 25. 05. 2009. године;**

2. Састав Комисије за припрему извештаја:

Име и презиме	звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1. Др Слободан Перовић	редовни проф.	Грађанскоправна – предмет Облигационо право	Универзитет у Београду - Правни факултет, у пензији
2. Др Гордана Станковић	редовни проф.	Грађанско процесно право	Универзитет у Нишу - Правни факултет, у пензији
3. Др Гашо Кнежевић	редовни проф.	Међународноприватна – предмет Међународно приватно право	Универзитет у Београду - Правни факултет
4. Др Ранко Кеча	редовни проф.	Грађанско процесно право	Универзитет у Новом Саду – Правни факултет
5. Др Маја Станивуковић	редовни проф.	Међународно приватно право	Универзитет у Новом Саду - Правни факултет

3. Број пријављених кандидата на конкурс **један**

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије **није**

5. Датум стављања реферата на увид јавности **26. 06. 2009. године**

6. Начин (место) објављивања реферата **огласна табла и Библиотека Факултета**

7. Приговори **није било**

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА 21. децембар 2009. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата **др АЛЕКСАНДРА ЈАКШИЋА** у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Професор др Мирко Васиљевић

Прилози:

- 1 Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.62.ст.4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
02-број: _____

Београд

На основу члана 65. Закона о високом образовању и члана 27. став 1. тачка 1. Статута Правног факултета Универзитета у Београду, Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду на II седници од 21. децембра 2009. године, разматрало је реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног редовног професора за Међународноприватну ужу научну област – предмете Међународно приватно право и Арбитражно право и Грађанскоправну ужу научну област – предмет Грађанско процесно право на Правном факултету Универзитета у Београду, и утврдило

ПРЕДЛОГ

Бира се др АЛЕКСАНДАР ЈАКШИЋ, ванредни професор, у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за МЕЂУНАРОДНОПРИВАТНУ УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ – предмете Међународно приватно право и Арбитражно право и ГРАЂАНСКОПРАВНУ УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ – предмет Грађанско процесно право на Правном факултету Универзитета у Београду.

Предлог доставити Универзитету у Београду на даље одлучивање.

ПРЕДСЕДНИК ИЗБОРНОГ ВЕЋА

Професор др Мирко Васиљевић

Образац 4

САЖЕТАК РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Правни Факултет Универзитета у Београду
Ужа научна, односно уметничка област: Међународно приватно право и
Грађанско процесно право, Арбитражно право
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1
Имена пријављених кандидата:
1. Александар Јакшић
2. _____
.....

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Александар Слободан Јакшић
- Датум и место рођења: 21. јули 1959. г., Ковин
- Установа где је запослен: Правни Факултет Београд
- Звање/радно место: Ванредни професор
- Научна, односно уметничка област Међународно приватно право, Грађанско процесно право

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Правни факултет Универзитета у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1982.г.

Магистеријум:

- Назив установе: Правни Факултет Београд
- Место и година завршетка: Београд, 1987.г.
- Ужа научна, односно уметничка област: Међународно приватно право

Докторат:

- Назив установе: Правни Факултет Београд
- Место и година одбране: Београд, 1989.г.
- Наслов дисертације: „Обезбеђење извршења обавеза у међународном приватном праву“
- Ужа научна, односно уметничка област: Међународно приватно право

Досадашњи избори у наставна и научна звања: доцент за предмет Грађанско процесно право, 1997; доцент за предмет Међународно приватно право, 2000; ванредни професор за предмет Међународно приватно право, 2004.

3) Објављени радови

Име и презиме: Александар Јакшић	Звање у које се бира: Редовни професор		Ужа научна, односно уметничка област за коју се бира:	
Научне публикације		Број публикација у којима је једини или први аутор	Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини	8	16		
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини		5		
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини	9			
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини				
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	2	2		
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора	17	17		
Стручне публикације		Број публикација у којима је једини или први аутор	Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора		6		
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)				

Напомене: 1. Навести у ком часопису са SCI, SSCI или AHCI листе су радови објављени;

2. Квантитативно исказати научне резултате за стицање звања наставника у пољу друштвено-хуманистичких наука према табелама 1. и 2. који су саставни део Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Ова оцена даје се на основу Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду који ступају на снагу 1. октобра 2008. године.

Професор др Александар Јакшић је увек премашио минималну вредност коефицијента компетентности (46 бодова) сходно квантитативно исказаним научним резултатима за стицање звања редовног професора у пољу друштвено-хуманистичких наука, која износи 26,67, и то без обзира на чињеницу што нису бодована и његова два уџбеника који се користе у настави. Такође, у квантификацију нису унета и учешћа кандидата на научним скуповима у иностранству.

5) - Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања

Кандидат је као ментор и члан комисија за оцену, односно одбрану мастер, магистарских и докторских радова активно учествовао у развоју научног подмлатка. Као пример можемо навести следеће последипломце Правног факултета у Београду: Славко Ђорђевић, Меродавно право за интернет деликте, магистарски рад одбрањен на Правном факултету у Београду, 2006; Славко Ђорђевић, Прилагођавање у међународном приватном праву, докторски рад који се ради на Правном факултету у Београду; Никола Бодирога, Међупресуда, докторски рад који се ради на Правном факултету у Београду; Ранко Радовановић, Правни видови одговорности међународних организација у светлу унутрашњег и међународног права, докторски рад који се ради на Правном факултету у Београду.

6) - Оцена о резултатима педагошког рада

Обавезно приказати и мишљење студената

Од када је биран у звање доцента и касније ванредног професора, кандидат је предавао и испитивао Међународно приватно право и Грађанско процесно право, како на редовним, тако и на постдипломским студијама. Проф. др Александар Јакшић је све наставне обавезе на Правном факултету Универзитета у Београду испуњавао уредно и

савесно. Током последњих година, кандидат је испитао велики број студената, и то најмање 200 студената по испитном року, дакле негде око 2000 студената годишње.

Студентска евалуација квалитета предавања професора др Александра Јакшића је вршена током школске 2007/08 и 2008/00 и према резултатима анонимно спроведених анкета студената који су похађали његова предавања, квалитет одржаних предавања је на врло високом нивоу. На скали од 1 до 5, укупне просечне оцене предавања проф. др Александра Јакшића из Грађанског процесног права су: **4,52** (вредновање из маја 2008.), те **4,52** (вредновање из маја 2009. године. Укупне просечне оцене предавања из Међународног приватног права су: **3,945** (вредновање из маја 2009).

7) - Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Професор др Александар Јакшић је савесним извршавањем свих наставних обавеза дао солидан допринос развоју наставе на Правном факултету Универзитета у Београду. Кандидат је настојао да своја предавања, посебно из Грађанског процесног права обогати одређеним практичним садржајима. Посебну занимљивост и својеврсну атракцију за студенте било је организовање практичних вежби и стручних група са анимацијом парнице. Својим бројним личним контактима у иностранству и учешћем на међународним скуповима, те нарочито објављивањем чланака и монографија у иностранству у угледним часописима, проф. Јакшић је допринео угледу Правног Факултета у иностранству, квалитетнијој настави и сл. Проф. Јакшић је и експерт за процесно право ОЕБС-а при чему предаје на мастер курсевима у иностранству. Допринос развоју високошколске установе на којој је запослен проф. др Александар Јакшић је дао и својим великим ангажовањем у организовању курса за полагање правосудног испита и курса за образовање нотара.

Напомена: На исти начин приказати кандидата под 2. и сваког следећег пријављеног кандидата.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Приликом израде закључног мишљења и предлога, Комисија је имала у виду целокупно научно и педагошко ангажовање кандидата. Из анализе тог рада недвосмислено се намеће закључак да кандидат Проф. Др Александар Јакшић поседује све услове за избор у звање редовног професора за међународноприватно правну и грађанскоправну ужу научну област. Комисија се нарочито, приликом оцене рада кандидата, руководила његовом оријентацијом ка мултидисциплинарности, постигнутим научним резултатима и резултатима које је показао у педагошком раду.

С тога, Комисија за писање извештаја предлаже Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Александра Јакшића у звање редовног професора за међународну приватну ужу научну област (предмети међународно приватно право и арбитражно право) и грађанскоправну ужу научну област (предмет грађанско процесно право).

Место и датум: Београд, 22. јуна 2009.г.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. Др Слободан Перовић

Проф. Др Гашо Кнежевић

Проф. Др Гордана Станковић

Проф. Др Ранко Кеча

Проф. Др Маја Станивуковић

И З Б О Р Н О М В Е Ђ У
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Б е о г р а д
Бул. Краља Александра 67

Декан Правног факултета Универзитета у Београду, на предлог Катедре за грађанско право и Научно-наставног већа од 26. маја 2009. године, донео је одлуку о расписивању конкурса за избор једног редовног професора за међународну приватну ужу научну област (*предмети међународно приватно право и арбитражно право*) и грађанскоправну ужу научну област (*предмет грађанско процесно право*). Конкурс је објављен у публикацији „Послови – огласи“, коју издаје Национална служба за запошљавање, бр. 311 од 3. јуна 2009. године.

На седници од 26. маја 2009. године, Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду одредило је Комисију за писање извештаја за избор једног редовног професора за међународну приватну ужу научну област (предмети међународно приватно право и арбитражно право) и грађанскоправну ужу научну област (предмет грађанско процесно право), у следећем саставу: 1^о др Слободан Перовић, редовни професор Правног факултета у Београду, 2^о др Гашо Кнежевић, редовни професор Правног факултета у Београду, 3^о др Гордана Станковић, редовни професор Правног факултета у Нишу, 4^о др Ранко Кеча, редовни професор Правног факултета у Новом Саду и 5^о др Маја Станивуковић, редовни професор Правног факултета у Новом Саду.

На расписани конкурс се дана 15. јуна 2009. године пријавио др Александар Јакшић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду, као једини кандидат. Уз пријаву, кандидат је Комисији приложио:

- биографију са списком објављених радова (прилог 1);
- копије три члanka објављених у домаћим и страним часописима, од избора у звање ванредног професора (прилози бр. 2 до 4);
- рукопис члanca *Direktklagen von Kriegsopfern gegen Staaten Erläutert anhand aktueller Fälle, mit genauerem Blick auf NATO Operation „Allied Force“ in der BR Jugoslawien: 10 Jahre später*, 25 стр, примљен у штампу у часопису *Humanitäres Völkerrecht (Deutschland)* и Анали Правног факултета у Београду, инострано издање (прилог бр. 5);
- потврда Института за хуманитарно међународно право Универзитета у Бохуму од 8. фебруара 2009 (прилог бр. 6);
- рецензија проф. др Слободана Перовића за уџбеник *Међународно приватно право* (прилог бр. 7);
- програм Симпозијума одржаног у Трију од 26. до 28. марта 2008. године (прилог бр. 8);

- позив за учешће на научни скуп који је организовало Немачко удружење за међународно право у Минхену од 15. до 18. априла 2009 (прилог бр. 9).

Остале радове наведене у списку радова (монографије, уџбенике) и чланке објављене у зборнику: Д. Хибер (ур.) „Јавнобележничко право“ кандидат није прилагао. Чланови Комисије су упознати са овим радовима кандидата који се налазе у библиотекама Правног факултета у Београду и Правног факултета у Новом Саду.

Након што је прегледала пријаву, биографију и све радове кандидата, у смислу члана 120. ст. 3. Статута Универзитета у Београду, Комисија има част да Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду поднесе следећи:

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографија кандидата

Кандидат је рођен 21. јула 1959. г. у Ковину. Правни факултет у Београду уписао је 1978. године, а дипломирао је 1982. године. На истом факултету је магистрирао 1987. године и докторирао 1990. године.

Током 1997. године кандидат је боравио 3 месеца на Универзитету Exeter, Енглеска. Био је стипендиста института UNIDROIT у Риму (1985.), Института за упоредно право у Лозани (годину дана, 1988.), Max-Planck Института у Хамбургу (3 месеца, 1988.), Фондације Alexander von Humboldt (две године, 1998-1999, као и три месеца 2005. г.). Поред тога, кандидат је 2004., 2005. и 2006. године био (три месеца годишње, лети) стипендиста Max Planck Института за међународно јавно право у Хајделбергу.

Кандидат је завршио је курс луксембуршког права (1993.) и положио правосудни испит у Србији (1987.). Стални је судски тумач за немачки, француски и енглески у Београду од 1990. године и Луксембургу од 1995. године. Од 2009. године кандидат је регионални експерт GTZ-а за процесно право Европске Уније.

2. Каријера у правничкој струци

Почетак и први део своје правничке каријере кандидат је провео у пракси, и то радији мањом у западно-европским земљама. Тако, од 1989. године до 1997. године био је адвокат у Београду. Од 1990. – 1991. године био је директор правне службе Sands Holding AG, Цирих. У периоду од 1995. – 1996. Александар Јакшић је радио као правни саветник у адвокатској канцеларији Faltz & Associes, Луксембург.

По повратку у земљу и након што је отпочео каријеру на Универзитету, кандидат је у току 2000. и 2001. године био члан Комисије за полагање правосудног испита (предмет међународно приватно право).

3. Рад на универзитету

Рад на универзитету Александар Јакшић је започео 1996. године када је изабран за доцента на Правном факултету у Приштини за предмет грађанско процесно право, где је предавао до 1999. године. Након тога, кандидат одлази у Немачку где је до 2000. године радио као асистент по уговору на Правном факултету у Trier-у, на Катедри за грађанско, грађанско процесно, међународно и упоредно приватно право (управник Катедре проф. Bernd v. Hoffmann).

Рад на Правном факултету у Београду кандидат почиње 2000. године, када је изабран у звање доцента за предмет међународно приватно право. У звање ванредног професора за међународно приватно право кандидат је изабран 2004. године.

Од доласка на Правни факултет у Београду кандидат је изводио све облике наставе основним студијама (предавања, испити, вежбе, студијске групе) и на последипломским студијама (комисије за усмене магистарске и докторске испите, менторство и чланство у комисијама за одбрану докторских и магистарских теза). Посебно треба истаћи чињеницу да је кандидат био ангажован у свим облицима наставе на основним и последипломским студијама, не само на предмету за који је изабран, већ и на предмету грађанско процесно право. Такође, кандидат је учествовао и специјалистичким студијама (нотар-јавни бележник; курсеви за припремање правосудног испита).

Кандидат је као ментор и члан комисија за оцену, односно одбрану мастер, магистарских и докторских радова активно учествовао у развоју научног подмлатка. Као пример можемо навести следеће последипломце Правног факултета у Београду: Славко Ђорђевић, *Меродавно право за интернет деликте*, магистарски рад одбрањен на Правном факултету у Београду, 2006; Славко Ђорђевић, *Прилагођавање у међународном приватном праву*, докторски рад који се ради на Правном факултету у Београду; Никола Бодирога, *Међупресуда*, докторски рад који се ради на Правном факултету у Београду; Ранко Радовановић, *Правни видови одговорности међународних организација у светлу унутрашњег и међународног права*, докторски рад који се ради на Правном факултету у Београду.

4. Публикације

4.1. До избора у звање доцента

4.1.1. Књиге

- *Признање и извршење страних арбитражних одлука*, (магистарски рад, 320 стр.), Београд 1987, необјављено.
- *Обезбеђење извршења обавеза у МПП-у*, (докторски рад, 384 стр.), Београд 1990, необјављено.
- *Елементи за једно уговорно право*, Београд 1995, коауторски рад са др Срђаном Стојановићем, ауторски део 204 стр.
- *Међународна трговинска арбитража у СР Југославији*, Београд 1999. (516 стр.).

4.1.2. Чланци

- *Квалификација уговорне и вануговорне одговорности за штету*, Правни живот, 9/1992. (стр. 1210-1224).
- *Банкарска гаранција са елементом иностраности*, Правни живот, 11-12/1993. (стр. 1745-1760).
- *Пролегомена за садржину арбитражног споразума*, Правни живот, 3-4/ 1994. (стр. 279-293).
- *Правна сигурност у МПП-у и проблем прилагођавања*, Правни живот, 11-12/1994. (стр. 2033-2055).
- *Међународна правна помоћ између судова земаља ЕУ*, Правни живот, 12/1995. (стр. 707-720).
- *Признање извршење страних стечајних одлука у СР Југославији*, Правни живот, 12/1996. (стр. 783-807).
- *Die Anerkennung und Vollstreckung ausländischer Konkursescheidungen in der BR Jugoslawien*, Recht in Ost und West, 12/1998. (стр. 320-327).
- *IPR und Staatensukzession*, IPRax, 2/1999. (стр. 118-123).

4.2. Од избора у звање доцента

4.2.1. Књиге

- *Arbitration and Human Rights*, Peter Lang Verlag, Frankfurt am Main, 2002. (384 стр.).
- *Међународна трговинска арбитражса*, Београд, 2003. (606 стр.).
- *Практикум за међународно приватно и међународно грађанско процесно право*, у сарадњи са Славком Ђорђевићем, Београд 2004. (496 стр.).

4.2.2. Чланци

- *Дејства признате стране стечајне одлуке*, Правни живот, 11/2000, стр. 197-212.
- *Die Beachtung ausländischer Rechtshängigkeit in Ehesachen*, IPRax, 2001, стр. 313-318.
- *Основни појмови МПП-а и члан 9. ЗМПП-а*, реферат у Зборнику Двадесет година ЗМПП-а, Ниш 2003. (20 стр.)
- *Одговорност производића за недостатак производа – правна природа*, Правни живот, 10/2003, стр. 687-710.
- *Устав, Европска конвенција о људским правима и аутономија воље странака*, Правни живот, 12/2003, стр. 729-750.

4.3. Од избора у звање ванредног професора

4.3.1. Књиге

- *Коментар Европске Конвенције о људским правима*, Београд 2006. (546. стр.).
- *Грађанско процесно право*, уџбеник, 1. издање, Београд 2006 (712. стр.).
- *Грађанско процесно право*, уџбеник, 2. издање, Београд 2008 (752. стр.).

- *NATO Intervention in the Former Yugoslavia: individual damage compensation claims: jurisdiction and applicable law*, Belgrade 2008 (183 стр.).
- *Међународно приватно право*, уџбеник, Београд 2008 (501 стр.).

4.3.2. Чланци

- *Procedural Guarantees of Human Rights in Arbitration Proceedings-A Still Unsettled Problem?*, Journal of International Arbitration, 2/2007, стр. 159-173.
- *Држављанство и претходно питање*, у Кнежевић/Павић (ур.), Држављанство и МПП - Хашке конвенције, Београд, 2007, стр. 99-117.
- *Überlegungen zur Übertragung der Schiedsabrede*, Zeitschrift für Rechtsvergleichung, 3/2008, стр. 123-131.
- *Direktklagen von Kriegsopfern gegen Staaten Erläutert anhand aktueller Fälle, mit genauerem Blick auf NATO Operation „Allied Force“ in der BR Jugoslawien: 10 Jahre später*, 25 стр, примљено у штампу у часопису Humanitäres Völkerrecht (Deutschland), Анали Правног факултета у Београду, инострано издање.
- *Нотаријат као јавна служба*, у: Д. Хибер (прир.), Јавнобележничко право, зборник радова, Београд 2005. (стр. 85-106).
- *Нотар као повереник суда*, у: Д. Хибер (прир.), Јавнобележничко право, зборник радова, Београд 2005. (стр. 155-176).
- *Извриност нотаријалне исправе*, у: Д. Хибер (прир.), Јавнобележничко право, зборник радова, Београд 2005. (стр. 177-186).

5. Приказ радова

Радови кандидата које је објавио до избора у звање ванредног професора за предмет међународно приватно право на Правном факултету у Београду приказани су и позитивно оцењени приликом избора кандидата у нижа наставничка звања. Предмет овог извештаја биће радови које је кандидат објавио након избора у звање ванредног професора. Бодовање радова које је објавио проф. др Александар Јакшић извршено је према *Листи часописа у области друштвених наука у 2008. години* коју је усвојио Матични научни одбор за друштвене науке Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије, а на основу *Правилника о поступку и начину вредновања, и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача* од 21. марта 2008. године.

5.1. *Коментар Европске Конвенције о људским правима*, Београд 2006 (546. стр.) – **истакнута монографија националног значаја, М 41 (3) – 7 бодова.**

Рад кандидата представља свеобухватни коментар Европске Конвенције о људским правима из 1950. године. Значај коментара за теорију и праксу је велики, с обзиром на то да се наведена Конвенција директно примењује у правном поретку Републике Србије. Рад је подељен на Увод и три дела. У Уводу аутор разматра и објашњава изузетно важна теоријска питања која се тичу правне природе међународних уговора о људским правима, хијерархије правних норми у међународном праву, дејства норми о људским правима *erga omnes*,

одређења оних правних норми које спадају у *jus cogens*, те нарочито проблема тзв. хоризонталне примене норми о људским правима у унутрашњим правним порецима.

Први део књиге је посвећен тумачењу и правнодогматском објашњењу сваке гаранције садржане у ЕКЉП (чланови 2-14). Свака гаранција је детаљно објашњена, одређује се тачан домашај правне норме. Сваки став је поткрепљен примерима из судске праксе и ваљано аргументован. Нарочита пажња је посвећена специфичностима примене Конвенције у правном поретку Србије, односно њеном темпоралном важењу, с обзиром на чињеницу да се Конвенција у Републици Србији примењује тек од 2004. године. Аутор, с тим у вези, посебно објашњава значај разликовања тренутних и континуираних повреда људских права. У другом делу коментара кандидат објашњава поступак пред Европским судом за људска права, нарочито услове за допуштеност подношења индивидуалне представке. И у овом делу кандидат је темељит, јасан и убедљив. Трећи део књиге је посвећен општим питањима примене ЕКЉП, као што су то резерве на Конвенцију и сл.

Овај рад кандидата може имати велики значај за праксу. Наиме, кандидат је нормама које се примењују директно у грађанској судској поступци посветио пуно простора (члан 6. - право на правично суђење, стр. 156-232), многа спорна питања је илустровао бројним примерима из праксе ЕСЉП, што све може бити од велике користи судовима и другим државним органима приликом решавања конкретних случајева.

5.2. *NATO Intervention in the Former Yugoslavia: individual damage compensation claims: jurisdiction and applicable law*, Belgrade 2008 (183. стр.) – монографија међународног значаја, М 12 (3) – 10 бодова.

Ово је најзначајнији и најкомплекснији рад кандидата. Сама тема подразумева познавање међународног приватног, грађanskог процесног, међународног јавног, међународног хуманитарног, међународног кривичног права, људских права и сл. Аутор у раду разматра опште питање о праву жртава рата на накнаду штете пред националним судовима. Рад је подељен на седам поглавља. Прво и друго поглавље представља увод у материју.

У трећем поглављу аутор се бави процесним појмовима као што су то јурисдикција и надлежност, те објашњава разлику између домашаја и значаја ових правних института у европско-континенталном и англосаксонском праву. Даље, аутор истражује и предлаже нова решења за одређење директне међународне надлежности националних судова за решавање спорова који произлазе из штете проузроковане кршењем међународног хуманитарног права и људских права.

Аутор се, такође, бави јурисдикционим имунитетом стране државе и аргументује да имунитет није норма међународног обичајног права, те да имунитет стране државе не би требало уважити, упркос томе што се ради о актима *ex jure imperii*, када је до повреде међународног хуманитарног права и људских права дошло у временски и просторно одређеним догађајима. У

четвртом поглављу аутор се бави питањем да ли повреде међународног хуманитарног права и основних људских права могу да се квалификују, и по ком праву, као деликти националних правних система.

У петом поглављу кандидат најпре анализира, легалитет НАТО интервенције на СР Југославију 1999. године, при чему пажљиво излаже и оспорава правне аргументе који би могли да оправдају акцију НАТО. Најзначајнији део овог поглавља се односи на тему како је могуће, правнодогматски, отклонити проблем који настаје због чињенице да је већина норми међународног хуманитарног права *lex imperfecta*. У тим оквирима, аутор испитује и коначно се залаже за примену метода прилагођавања како би се непотпуне норме међународног права допуниле правним последицама које национално право предвиђа за деликте.

Шесто поглавље посвећено је анализи проблема да ли одбацивање тужбе због позивања на јурисдикциони имунитет представља, заправо, ускраћивање права на тужбу, да би се на крају дошло до позитивног закључка. У седмом поглављу аутор се бави утицајем међународног кривичног права на поједине институте међународног и грађанског процесног права (имунитет стране државе, имунитет шефова држава и сл.).

У овој монографији кандидат се бавио актуелним и контроверзним питањима која нису била довољно обрађена и која подстичу на расправу. Пре свега, кандидат се бави случајевима у којима не би требало уважити имунитет стране државе по тужбама за штету коју војска причини цивилима у ратним операцијама. Осим тога, аутор недвосмислено указује на непотребност дилеме да ли су норме међународног хуманитарног права *lex imperfecta* или не, те предлаже да се тај проблем решава применом метода прилагођавања. Рад садржи контроверзне (и за НАТО државе тешко прихватљиве) ставове, са којима се тешко могу сложити правници из НАТО држава. Ипак, због значаја нових идеја, кандидат је позиван на доле наведене симпозијуме како би сучелио своје ставове са водећим правним стручњацима из САД, СР Немачке и сл. Књига се налази у готово свим значајнијим библиотекама у Европи (готово сви правни факултети у Немачкој, Max Planck Институт у Хамбургу и Хајделбергу, Institut suisse de droit compare, Академија науке Руске федерације, те се полако устаљује и у САД (UCLA)).

Монографија кандидата има велики међународни значај јер се у њој приступа потпуно другачије проблему имунитета стране државе по тужбама појединача за штету коју им је страна држава причинила радњама *ex jure imperii*. Такође, теоријске новине се тичу и начина одређења меродавног права за овакве случајеве.

5.3. Грађанско процесно право – уводне теме и парнични поступак, уџбеник, прво издање, Београд 2006 (711 стр.).

Уџбеник проф. Јакшића из грађанског процесног права представља значајно педагошко дело из области цивилне процедуре. По начину на који се обрађује материја грађанског праничног поступка, изворима који се користе,

ова књига не заостаје за западно-европским уџбеницима, нарочито оним који се користе на немачком говорном подручју. Своје ставове аутор илуструје бројним примерима из домаће и иностране судске праксе. Такође, аутор је читаоцима пружио могућност да се у погледу најважнијих теоријских питања парничног поступка упознају са ставовима еминентних немачких и аустријских процесуалиста.

Књига се састоји из пет делова, који се даље деле на главе, параграфе и уже деобне јединице. У уводном делу (стр. 7-87) кандидат обрађује основне појмове грађанског процесног права, значај и задатке грађанског судског поступка, изворе и важење норми грађанског процесног права и организационо грађанско процесно право. Други део (стр. 89-531) је посвећен првостепеном парничном поступку. Почиње излагањем о структури и начелима парничног поступка. У наставку се излаже о парничим субјектима и парничним радњама, тужби, поступку суда по тужби, држању туженог у парници, припремању главне расправе, главној расправи, окончању парничног поступка пред првостепеним судом и множини тужбених захтева и странака. У трећем делу (стр. 531-603) кандидат обрађује редовне и ванредне правне лекове у парничном поступку, док је четврти део (стр. 605-652) посвећен посебним парничним поступцима. У петом делу (стр. 653-712) кандидат излаже медијацију и арбитражу.

Иако у њему није изложена целокупна материја грађанског процесног права (недостају ванпарнични и извршни поступак), потребно је истаћи да је ово један од ретких универзитетских уџбеника који обрађује важеће грађанско процесно право у Републици Србији. Систематика књиге је извршена по узору на водећа дела са аустријског и немачког правног подручја. Сложену материју грађанског судског поступка кандидат је успео да прикаже на начин који је пријемчив за студенте који се са њом сусрећу по први пут. Педагошком квалитету овог уџбеника посебно допноси чињеница што сложене теоријске проблеме цивилне процедуре кандидат илуструје бројним примерима, што студентима олакшава разумевање материје.

Осим педагошког, ова књига има и велики значај за правнике практичаре. Пре свега, то је ретко системско дело на српском језику које примену норми парничног поступка сагледава кроз призму права на правично суђење из чл. 6. ЕКЉП. Осим тога, читалац ове књиге може да стекне увид у најновије теоријске правце модерне европске процесуалистике. Тако, у оквиру излагања о идентитету предмета спора, кандидат по први пут у српској литератури износи модерне процесне и материјалноправне теорије које се развијају у немачкој и аустријској науци грађанског процесног права.

5.4. Грађанско процесно право – уводне теме, парнични, ванпарнични и извршни поступак, уџбеник, друго издање, Београд 2008 (752 стр.).

У другом издању кандидат није садржински битније мењао излагања која се односе на уводне теме и парнични поступак. У односу на прво, друго издање уџбеника др Александара Јакшића се разликује по томе што садржи излагања о ванпарничном поступку и извршном поступку.

Одељак о ванпарничном поступку (стр. 693-714) садржи излагања о: појму, значају, предмету и начелима ванпарничног поступка, субјектима ванпарничног поступка, одлукама и правним лековима у ванпарничном поступку, правноснажности решења у ванпарничном поступку и трошковима ванпарничног поступка. У одељку о извршном поступку (стр. 715-752) кандидат обрађује: појам, значај, начела и субјекте извршног поступка, ток извршног поступка, противизвршење и поступак обезбеђења потраживања.

Допуњени делови у другом издању кандидатовог уџбеника задржали су педагошки ниво првог издања. Кандидат по први пут у уџбеничкој литератури третира питање примене ЕКЉП у извршном поступку (стр. 716), које је веома значајно за српски правни поредак. Аутор посебно указује на дужност државе (који судови у пракси на жалост ретко поштују) да пропише извршни поступак који ће омогућити брзо и ефикасно принудно извршење, као и на то да одуговлачење извршног поступка представља повреду чл. 6. ЕКЉП.

5.5. Међународно приватно право, уџбеник, Београд 2008 (501. стр.).

Уџбеник „Међународно приватно право“ је озбиљно педагошко дело. Оно је на нивоу савремене европске науке о међународном приватном праву. Литература консултована за израду књиге (на неколико језика) је на нивоу из 2008. године. Аутор је, такође, обилато користио инострану судску праксу, с обзиром на то да домаће у овој области права готово и да нема.

Систематика књиге је јасна, целисходна и логична из педагошког угла гледања. Први део (до стр. 70) обрађује неопходне теоријске основе међународног приватног права. Други део третира проблем сукоба јурисдикција, трећи опште институте сукоба закона, док се у четвртом објашњавају посебна питања у материји сукоба закона.

Педагошки гледано, иначе компликована материја међународног приватног права приказана је једноставно и јасно на начин који је разумљив за студенте. Решење сваког проблема илустровано је примером, тако да аутор на тај начин олакшава студентима усвајање материје. Најзад, аутор је у уџбенику изложио најбитније изворе међународног приватног права ЕУ.

Аутор је у уџбенику посветио највише пажње актуелним темама, које су већ дugo у жижи интересовања у Републици Србији (надлежност и развод брака са елементом иностраности, надлежност и меродавно право у уговорним односима са елементом иностраности) и са којима судска пракса има највише проблема. Такође, аутор обрађује савремене теме које су актуелне првенствено у привреди Републике Србије (увоз ствари оптерећен бездржавинским заложним правима).

5.6. Procedural Guarantees of Human Rights in Arbitration Proceedings - A Still Unsettled Problem?, Journal of International Arbitration, 2/2007 (стр. 159-173) – рад у врхунском међународном часопису, М 21 (3), 8 бодова.

У овом чланку аутор надограђује своје ставове у прилог примене процесних гаранција из конвенција о људским правима на арбитражни поступак. Полемише углавном са проф. Мариусом Емберландом (The Usefulness of Applying Human Rights Arguments in International Commercial Arbitration, Journal of International Arbitration, 2003). Чланак је добро прихваћен у иностраној литератури, тако да се са ставовима аутора слажу, на пример, Ernst-Ulrich Petersmann. "International Rule of Law and Constitutional Justice in International Investment Law and Arbitration." Indiana Journal of Global Legal Studies 16.2 (2009): 513-533; S.I. Strong, Enforcing Class Arbitration in the International Sphere: Due Process and Public Policy Concerns University of Pennsylvania Journal of International Law, Vol. 30, No. 1, 2008.

5.7. Држављанство и претходно питање, у Кнежевић/Павић (ур.), Држављанство и МПП - Хашке конвенције, Београд, 2007 (стр. 99-117) – рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја, М 44 (3), 2 бода.

У овом чланку кандидат се бави домаћајем члана 9. ЗМПП. Најпре одређује место института држављанства у међународном јавном праву, да би се затим бавио спорним питањима која су везана за држављанство као одлучујућу чињеницу. Централни део рада је посвећен решавању и одређењу меродавног права за претходна питања везана за материју држављанства (на пример, статус детета, усвојење). Такође, значајан део рада посвећен је односу између претходног питања и института реној у међународном приватном праву.

5.8. Überlegungen zur Übertragung der Schiedsabrede, Zeitschrift für Rechtsvergleichung, 3/2008 (стр. 123-131) – рад у врхунском међународном часопису, М 21 (3), 8 бодова.

У овом раду кандидат испитује да ли сингуларна сукцесија у материјалноправном односу (цесија) аутоматски повлачи за собом и процесну сукцесију, односно обвезаност трећих лица арбитражним споразумом. Кандидат разматра овај проблем у оквирима и ван оквира стечајног поступка са елементом иностраности.

Најзначајнији део рада се односи на утврђење меродавног права за обавезујуће дејство арбитражног споразума након извршене сингуларне материјалноправне сукцесије. У овом делу аутор заговара оригинална решења и проблем везује за очување процесне једнакости странака и трећих лица која би арбитражи споразум требало да обавезује противно њиховој воли. У часопису IPRax (Часопис за међународно приватно, међународно грађанско процесно и инострано право, СР Немачка) чланак је препоручен за коришћење у материји међународне трговинске арбитраже. IPRax, Schriftumshinweise Heft 1/2009

(Januar 2009) A. Internationales Recht Jaksic, A.: Überlegungen zur Übertragung der Schiedsabrede, ZfRV 2008, 123–131.

5.9. Direktklagen von Kriegsopfern gegen Staaten Erläutert anhand aktueller Fälle, mit genauerem Blick auf NATO Operation „Allied Force“ in der BR Jugoslawien: 10 Jahre später, 25 стр, примљено у штампу у часопису Humanitäres Völkerrecht (Deutschland) и Анали ПФ у Београду, инострано издање – **рад у истакнутом међународном часопису, М 22 (3), 5 бодова.**

У овом чланку кандидат развија даље тезе постављене у монографији *NATO Intervention in the Former Yugoslavia: individual damage compensation claims: jurisdiction and applicable law*, Belgrade 2008. Наиме, од објављивања монографије до израде члана дошло је до нових помака у судској пракси (Италија) у погледу ограничења имунитета стране државе за акте предузете у оквиру сувереног вршења функција државе, нарочито активности војске приликом извршења ратних злочина и злочина против цивилног становништва.

У другом делу члanca аутор анализира поједина просторно и временски изолована кршења људских права и међународног хуманитарног права причињених током агресије НАТО на Југославију (Грделица, Алексинац, РТС и сл.). Истражује да ли је *in concreto* било повреде међународног хуманитарног права, те какве су могућности да се, тим поводом, укине имунитет држава агресора пред судовима у РС. Такође, аутор се бави одређењем меродавног права за повреде норми међународног хуманитарног права и људских права причињених током ратних дејстава.

5.10. Нотаријат као јавна служба, у: Д. Хибер (прир.), *Јавнобележничко право*, зборник радова, Београд 2005. (стр. 85-106) – **рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја, М 44 (3), 2 бода.**

Овај рад кандидат је објавио у зборнику радова под називом „Јавно бележничко право“, који је издао Правни факултет Универзитета у Београду 2005. године. Приређивач зборника је проф. др. Драгор Хибер. Зборник има посебан значај за српско право из два разлога. Први се огледа у томе што овај зборник представља прво дело које на целовит начин обрађује институт јавног бележника, а други се састоји у чињеници што је у оквиру Министарства правде формирана радна група за израду нацрта закона о јавним бележницима. Увођење јавног бележништва је и у духу Препоруке Комитета министара Савета Европе од 16. септембра 1986. године о мерама за спречавање и смањивање оптерећења судова, која предвиђа да би судије требале да буду ослобођене вођења оставинских расправа и послова који се у неким државама традиционално сматрају нотарским (састављање и оверавање исправа, издавање потврда и сл.).

У раду „Нотаријат као јавна служба“ кандидат објашњава карактеристике тзв. латинског типа нотаријата, положај нотара као носиоца јавне функције, начела нотаријалног поступка, независност и непристрасност нотара и разлоге за изузеће нотара. Кандидат у раду посебну пажњу посвећује

решењима из аустријског и немачког права, која су представљала узор по којем је увођен нотаријат у Краљевини Југославији и бившим југословенским републикама, као решењима која садржи Кодекс нотаријалног права који је 1995. године донела Конференција нотара ЕУ.

5.11. Нотар као поверијеник суда, у: Д. Хибер (прир.), Јавнобележничко право, зборник радова, Београд 2005. (стр. 155-176) – рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја, М 44 (3), 2 бода.

Предмет овог рада је поверавање службених радњи и судских поступака јавном бележнику, које представља важан аспект нотарске делатности, с обзиром да непосредно доприноси растарењу судова. Рад започиње излагањем уставног основа за учешће нотара у правном поретку. Затим се анализирају службене радње које суд може да повери нотару и надзор над радом јавног бележника као поверијеника суда. У наставку се обарђује однос суда и јавног бележника поводом поверијених послова, учешће нотара у извршном и стечајном поступку и положај нотара као медијатора.

5.12. Извршиност нотаријалне исправе, у: Д. Хибер (прир.), Јавнобележничко право, зборник радова, Београд 2005. (стр. 177-186) – рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја, М 44 (3), 2 бода.

У овом раду аутор обрађује врсте нотаријалних аката подобних за извршење, подобност за извршење нотаријалних аката, поступак састављања извршне нотаријалне исправе, правна средства против извршности нотаријалне исправе и проблем извршности страних нотаријалних исправа. Аутор закључује да питање извршности нотаријалног акта не захтева ревизију постојећих прописа у Републици Србији, пошто чл. 30. ЗИП оставља простор да дејство извршности стекне свака друга исправа за коју је то својство предвиђено посебним законом.

6. Учешће на научним скуповима у иностранству

Кандидат је редовни учесник Копаоничке школе природног права, у оквиру које је често излагao веома запажене реферате. Поред тога, кандидат је учествовао на значајним међународним научним скуповима. У периоду од 26- до 28. марта 2008. године др Александар Јакшић је учествовао на симпозијуму „Universale Menschenrechte-Kulturelle Pluralität“, са рефератом „Direktklagen von Kriegsopfer gegen Staaten“, који је одржан у Триру (СР Немачка). Поред тога, кандидат је по позиву био учесник научног скупа који је организовало Немачко друштво за међународно право, под називом „Moderne Konflikformen: Humanitäres Völkerrecht und privatrechtliche Folgen“, од 15. до 18. априла 2009, без реферата.

7. Педагошки рад кандидата

Кандидат је учествовао у свим областима наставе (на основним и последипломским студијама) из обе уже научне области за које је расписан конкурс. Педагошки рад кандидата је позитивно оцењен у анонимним студентским анкетама – тзв. евалуације, које су спровођене на Правном факултету у Београду.

Предавања која је кандидат држао из предмета међународно приватно право оцењен је у анонимној студентској анкети која је спроведена 13. маја 2009. године, а предавања из грађанског процесног права су два пута оцењивана: 16. маја 2008. године и 14. маја 2009. године. У тим анкетама кандидат је добио следеће оцене:

	т в р д њ а	просечна оцена		
		МПП 2009	ГПП 2008	ГПП 2009
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	3,94	4,68	4,685
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	3,94	4,68	4,629
3.	Наставник се прдржава наставног програма и плана рада	3,79	4,42	4,407
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспорно ни пребрзо)	3,971	4,45	4,44
5.	Наставник је припремљен за наставу.	4,38	4,77	4,74
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	3,88	4,59	4,41
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	3,457	4,285	4,254
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	3,88	4,666	4,666
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	3,608	4,16	4,269
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притиска и утицаја)	4,60	4,587	4,76
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА		3,945	4,521	4,522

Студијска група које је кандидат држао из предмета међународно приватно право оцењена је у анонимној студентској анкети која је спроведена 15. маја 2009. године, а студијска група из грађанског процесног права је оцењена 14. маја 2009. године. У тим анкетама кандидат је добио следеће оцене:

	т в р д њ а	просечна оцена	
		МПП 2009	ГПП 2009
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	4,90	4,878
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	4,70	4,774
3.	Наставник се прдржава наставног програма и плана рада	4,90	4,906
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	5,00	4,818
5.	Наставник је припремљен за наставу.	4,90	4,787
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	4,55	4,625
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	4,75	4,78
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	4,57	4,689
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	4,20	4,70
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5,00	4,968
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА		4,747	4,79

8. Анализа и мишљење

Приликом заузимања става о кандидату, Комисија се руководила чл. 120. Статута Универзитета у Београду, који предвиђа да се приликом избора у наставничко звање вреднују следећи елементи: научноистраживачки рад кандидата, педагошки рад кандидата и ангажовање кандидата у стварању и развоју научног подмлатка. Осим тога, Комисија се руководила критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, које је утврдио Сенат Универзитета у Београду на седници одржаној 20. фебруара 2008. године, а који предвиђају следеће услове за избор у звање редовног професора: научни степен доктора наука, позитивна оцена педагошког рада кандидата добијена у студентској анкети, менторство и чланство у комисијама за израду мастер, магистарских и докторских радова, објављен уџбеник или практикум из научне области за коју се кандидат бира, као и коефицијент компетентности у висини од 26, 67 бодова за научне резултате у научној области за коју се бира.

Несумњиво је да кандидат има научни степен доктора наука из научне области за коју се бира, као и да испуњава услове за избор у звање доцента и ванредног професора, јер је прошао сва та универзитетска звања. Што се тиче педагошког рада, Комисија је утврдила да кандидат поседује педагошко искуство за обе уже научне области за које је расписан конкурс. Др Александар Јакшић је биран, најпре за доцента, а затим за ванредног професора на предмету међународно приватно право. На том предмету од 2000. године континуирано изводи све облике наставе на основним и последипломским студијама. Такође, кандидат поседује педагошко искуству и за другу ужу научну област за коју се

бира - грађанскоправну. На Правном факултету у Приштини др Александар Јакшић је радио као доцент за предмет грађанско процесно право. Осим тога, он је, на основу одлука које су доносили Катедра за грађанско право и Наставно-научно веће, од 2000. године непрекидно учествовао у свим облицима наставе на основним и последипломским студијама из предмета грађанско процесно право на Правном факултету у Београду. Педагошки рад кандидата из обе научне области позитивно је оцењен у студентским анкетама које су спровођене на Правном факултету у Београду.

За рад кандидата у комисијама за израду и одбрану радова на постдипломским и мастер студијама карактеристично је да је он приликом менторства или учешћа у комисијама увек постављао изузетно високе стандарде које и од самог себе захтева, те је увек заузимао крајње професионални приступ. Уз то, преносио је на кандидате своје знање, инспирисао их својим примером, омогућио им приступ страним библиотекама и набављао им литературу.

Кандидат је након избора у звање ванредног професора објавио два универзитетска уџбеника из научних области за које се бира. Посебно ваља похвалити рад кандидата на уџбенику из грађanskог процесног права, јер је то један од ретких универзитетских уџбеника у Србији који је усклађен са важећим прописима (ЗПП-ом и ЗИП-ом који су ступили на снагу почетком 2005. године). Поред тога, кандидат је као доцент, у сарадњи са асистентом Славком Ђорђевићем објавио Практикум за међународно приватно и међународно грађанско процесно право.

Оно што посебно препоручује кандидата за избор у звање редовног професора је његов научни рад. Иако је за избор у звање редовног професора довољан коефицијент компетентности од 26,67 бодова, Комисија је утврдила да радови које је проф. др Александар Јакшић објавио од избора у звање ванредног професора имају коефицијент компетентности у висини од 46 бодова. Међутим, више од нумеричке квантификације кандидатовог научног рада, која не може увек најпрецизније да укаже на вредност нечијег научног ангажовања, говори одјек који ти радови имају у домаћој и иностраној правној науци. Рад кандидата карактерише мултидисциплинарност и континуитет. Наиме, кандидат се током читавог свог бављења правничком науком бавио не само међународним приватним и грађanskим процесним, већ и осталим гранама права, као што су то облигационо и међународно јавно право. Такође, од избора звање ванредног професора кандидат је задржао ентузијазам, научну радозналост и, пре свега, крајње озбиљан приступ правничкој науци. Наиме, сваки рад кандидата је иновативан, заснован на фундаменталним научним истраживањима, савремен у погледу избора тема и инспиративан. Такође, за кандидата је карактеристично да више пише на страним језицима (немачки, енглески) да доста радова објављује у угледним међународним часописима.

Неки ранији радови кандидата, нарочито монографија *Arbitration and Human Rights*, Peter Lang Verlag, Frankfurt am Main, 2002, имали су широк и контролерзан одјек у светском правништву. Монографија *Arbitration and Human Rights* је постала незаобилазан састојак литературе у погледу расправа о процесним гаранцијама у арбитражном поступку. Само у 2003. години је поводом наведене монографије вођено око десетак расправа у часописима

International Arbitration, Journal of International Arbitration и сл. Такође, рад је актуелан и данас и широм цитиран у светској литератури (на пример, Jan Paulsson, Denial of Justice in International Law, Cambridge, 2005) и коришћен у многим судским одлукама (на пример Уставни суд Латвие, Judgment, Case no. 2004-10.01, Riga January 17, 2005). Исто је и са неким другим радовима аутора које користе највиши судови других земаља приликом израде судских одлука. Тако, је, на пример, са Највишим судом у Аустрији (Oberster Gerichtshof), који се у предмету OGH, Entscheidungsdatum, 16.06.2008, Geschäftszahl, 8Ob18/08t, позива на кандидатов рад, Die Beachtung ausländischer Rechtshängigkeit in Ehesachen, ZfRV 2001, 161. Такође, неки други ранији радови кандидата, на пример, Међународна трговинска арбитража, Београд, 2003, су увршћени у обавезну литературу за постдипломске студије земаља у окружењу (Правни факултет Универзитета у Марибору). Угледни немачки часопис IPRax (Schriftumshinweise Heft 1/2009, Januar 2009) препоручује кандидатов чланак Überlegungen zur Übertragung der Schiedsabrede (ZfRV 2008, 123–131) за коришћење у материји међународне трговинске арбитраже. Монографија кандидата: *NATO Intervention in the Former Yugoslavia: individual damage compensation claims: jurisdiction and applicable law*, због осетљивости проблематике којом се бави није оставила велики утицај на ставове иностраних правника, али није ни прошла незапажено, посебно ако се има у виду да су је у свој библиотечки фонд уврстили многи познати европски правни факултети и институти.

9. Предлог

Имајући у виду целокупно научно и педагошко ангажовање кандидата, недвосмислено се намеће закључак да он поседује све услове за избор у звање редовног професора за међународнопривано правну и грађанскоправну ужу научну област. Стога Комисија за писање извештаја предлаже Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Александра Јакшића у звање редовног професора за међународну приватну ужу научну област (предмети међународно приватно право и арбитражно право) и грађанскоправну ужу научну област (предмет грађанско процесно право).

У Београду, 22. јуна 2009. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

проф. др Слободан Перовић

проф. др Гашо Кнежевић

проф. др Гордана Станковић

проф. др Ранко Кеча

проф. др Маја Станивуковић